

Isä Meidän -rukous
Osa 3
Isä Meidän, joka olet taivaissa!

Aloitamme nyt Isä meidän -rukouksen kolmannen osan. Ennen sitä kertaamme lyhyesti, mitä olemme jo käsitelleet tämän saarnasarjan kahdessa edellisessä osassa.

Sarjan ensimmäisessä osassa kävimme läpi, miten Jeesuksen opetuslapset pyysivät Jeesusta opettamaan heille kuinka rukoillaan. Opetuslasten ongelmana oli, että vaikka Israelissa ihmiset rukoilivat paljon, Israelin uskonnolliset johtajat, fariseukset ja saddukeukset, olivat tehneet rukoilemisesta erittäin seremoniallisen ja rituaalisen. Tämä, ja myös varmaan se miten me itse joskus rukoilemme, on täysin vastakohtassa sen kanssa, kuinka Jeesus rukoili. Opetuslapset huomasivat tämän ja siispä he pyysivät Jeesusta opettamaan heille kuinka rukoillaan.

Sarjan toisessa osassa opimme ensin, miten tämä Isä meidän -rukous ei ole pelkkä rukous, vaan eräänlainen malli tai runko, jonka ympärille voimme rakentaa kaiken rukoilemisemme.

Opimme myös, kenelle meidän tulee osoittaa rukouksemme: ei enkeleille tai pyhimyksille, vaan meidän taivaalliselle isällemme. Tämän jälkeen kävimme läpi niitä ominaisuuksia joita Raamattu kertoo meidän taivaallisella isällä olevan. Raamattu julistaa Hänen olevan maailmankaikkeuden luoja, mahtava Jumala, meidän elättäjämme, suojelijamme, ohjaajamme. Hän on myötätuntoinen ja anteeksiantava kurinpitäjä, joka lohduttaa ja rohkaisee meitä niin kuin vain rakastavalta Isältä voi odottaa. Näiden Jumalan isällisten ominaisuuksien sisäistämisen pitäisi tietenkin vaikuttaa elämäämme. Miten useasti elämme, niin kuin meillä ei tällaista Isää olisikaan ja miten helposti voisimme korjata tämän lukemalla Raamattua useammin. Se auttaisi meitä muistamaan millainen Isä meillä oikein on.

Nyt jatkamme eteenpäin sanoihin ”meidän, joka olet taivaissa”. Tässä on heti yksi tärkeä yksityiskohta, joka meidän täytyy huomioida. Jeesus nimittäin rukoilee monikossa sanomalle ”Isä meidän” sen sijaan, että sanoisi esimerkiksi ”minun Isäni”. Minkä takia Jeesus käyttää monikkoa? Ei se ole sattumaa. Jeesus opettaa meille tässä, että meidän tulisi rukoilla muidenkin ihmisten puolesta sen sijaan, että ajattelisimme vain itseämme.

Ja huomatkaa, kuinka koko Isä meidän -rukous on monikossa:

”anna **meille**...meidän jokapäiväinen leipämme;”

”anna **meille** meidän velkamme anteeksi...”

”äläkä saata **meitä** kiusaukseen”;

jne. (korostukset lisätty)

Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, ettemme voisi koskaan rukoilla vain omasta puolestamme. Onhan meillä usein sellaisia pyyntöjä, jotka koskevat vain omaa tilannettamme. Monet henkilöt Raamatussa ovat rukoilleet vain omasta puolestaan, esim. parannusta johonkin sairauteen, Pietari rukoili, ettei hukkuisi Gennesaretin järveen (Matt. 14:30). Jopa Jeesus rukoili yksikössä esim. Matt. 11:25 sanoessaan: ”Minä ylistän sinua” sen sijaan, että olisi sanonut ”me ylistämme sinua”.

Jeesus kuitenkin opettaa meille Isä meidän -rukouksessa rukoilemaan monikossa, varmaankin korostaakseen muista välittämistä. Se varmaankin jäisi meiltä usein vähemmälle, ellei Jeesus olisi kiinnittänyt tämän opettamiseen erityistä huomiota.

Ja tämä Jeesuksen opetus yhteishengessä rukoilemisesta ei ollut muuten mitään uutta. Jumalan lapset ovat sisäistäneet tämän aina Vanhan testamentin ajoista lähtien. Itse asiassa kaikkein paras esimerkki Raamatussa tällaisesta yhteisessä hengessä rukoilemisesta löytyykin mielestäni Vanhasta testamentista, Danielin kirjasta, luvusta yhdeksän. Tässä pieni pätkä: "Me olemme syntiä tehneet, olemme väärin tehneet, olleet jumalattomat ja uppiniskaiset; me olemme poikenneet pois sinun käskyistäsi ja oikeuksistasi."

Danielhan on varmaan koko ihmiskunnan historiassa yksi niitä ihmisiä, jotka ovat olleet Jumalalle kaikkein kuuliaisimpia. Tämä Daniel heitettiin muun muassa tuliseen pätsiin ja leijonien luolaan uskonsa vuoksi. Häntä Jumalan enkeli kutsui "otolliseksi mieheksi". En tiedä montaa, jolla olisi parempi ansioluettelo kuin Danielilla. Hän paremmin kuin varmaan kukaan meistä, olisi voinut rukoilla: "Jumala, anna anteeksi noille uppiniskaisille veljilleni. Minä yritän suhteellisen hyvin noudattaa käskyjäsi, mutta se ei vaan mene jakeluun noille toisille tyypeille."

Ja kysymys ei ole siitä, etteikö Daniel olisi tehnyt syntiä. Kyllähän Daniel, vaikka Jumalaa pelkääväinen hurskas mies olikin, oli tehnyt syntiä niin kuin kaikki, jotka ovat maan päällä kulkeneet, paitsi Jeesus. Mutta Raamatusta saa silti sen käsityksen, että Daniel oli nuhteettomampi kuin mitä me Jumalan lapset yleensä olemme. Siispä voisimme kuvitella, että Daniel rukoillessaan olisi voinut haluta eristää itsensä muista "syntisemmistä" ihmisistä. Mutta näin ei ole. Daniel samaistaa rukouksessaan itsensä kuuluvan osaksi sitä Jumalan lasten ryhmää, johon Israelin kansakin kuului. Hän ei ylistä itseään mitenkään muita pyhemmäksi sanomalla: "Minä olen täällä ylhäällä, ja te siellä alhaalla". Ei, hänellä on niin sanottu aito joukkuehenki.

Ja tällainen joukkuehenki oli Vanhan testamentin aikaan yleinen. Israelilaiset rukoilivat usein yhteisen hyvän puolesta. He rukoilivat voittoa taistelussa (Tuom. 11:30), sydämen vilpittömyyttä (1. Aik. 29:18), rauhaa Jerusalemitille (Ps. 122:6), vapautusta nälänhädästä (2. Sam. 21:1), vapautusta vihollisista (Jes. 37:20), johdatusta (Tuom. 1:1), jne. He pyysivät Jumalan siunausta koko kansalle, yhteisen hyvän nimissä.

Daniel ja israelilaiset tunsivat kaikki kuuluvansa samaan Jumalan perheeseen. Uusi testamentti taas kertoo meille, että kaikki me jotka uskomme Jeesukseen, olemme yhtä ruumista. Esimerkiksi 1. Kor. 12:25-27 sanoo: "...että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan. Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa. Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä."

Roomalaiskirjeen luvusta 12:5 luumme: "niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itse kukin olemme toistemme jäseniä;" ja muutamia jakeita myöhemmin Room. 12:13: "Pitäkää pyhien tarpeet ominanne."

Eli, yrittäkäämme mekin muistaa koko seurakuntaa rukouksissamme, emmekä aina vain itseämme. Ja seurakunnalla tarkoitan Jumalan seurakuntaa, enkä varsinaisesti mitään yksittäistä, paikallista seurakuntaa, johon saatamme kotipaikallamme kuulua. Tarkoitan sitä yhteistä Jumalan seurakuntaa, johon kuuluvat kaikki Jeesukseen uskovat, olivat he missä päin maailmaa tahansa. Rukoilkaamme siis koko Jumalan seurakunnan puolesta.

Jatketaan nyt Isä meidän rukouksessa eteenpäin. "Isä meidän, joka olet taivaissa!". "Joka olet taivaissa". Tämän pitäisi muistuttaa meitä siitä valtavasta erosta, joka on meidän ja Jumalan välillä. Jumala on tosin meidän isämme, mutta hän on missä? Taivaissa. Meidän on hyvä muistaa tämä asia.

Jesaja 55:8-9 kertoo:

Jes. 55:8 ”Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitani, sanoo Herra.”

Jes. 55:9 ”Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.”

Meidän on hyvä muistaa tämä myös silloin, kun emme täysin ymmärrä Jumalan tekoja elämässämme, tai kun emme täysin käsitä jotain asiaa Raamatussa. Niin paljon kuin taivas on maata korkeampi, niin paljon Jumalan ajatukset ovat meidän ajatuksiamme korkeammat.

Aina silloin tällöin joku kertoo minulle, että hän ei voi uskoa johonkin tiettyyn Raamatun opetukseen, koska hän ei ymmärrä tai hyväksy sitä. Välillä esitän kyseiselle henkilölle seuraavan kysymyksen: “Rajoittuvatko Raamatun totuudet, Jumalan ajattelutapa ja logiikka sen mukaan, mitä sinä ymmärrät ja mitä et?” Jos et ymmärrä jotakin seikkaa, niin se tarkoittaa ainoastaan sitä, että Jumala on sinua viisaampi.

Monesti, jos emme ymmärrä jotain Raamatun opetusta tai mitä Jumala tekee elämässämme, yritämme heti automaattisesti muuttaa asioita niin, että se harmonisoituu sen kanssa, miten Jumalan meidän mielestämme pitäisi ajatella tai toimia. Täten teemme Jumalasta meidän alaisempia ja korotamme oman viisautemme Jumalan viisauden yläpuolelle. Jumala sanoo näin, mutta olen eri mieltä, joten Jumala on varmaan väärässä ja minä olen oikeassa. Kun tätä asiaa oikein ajattelee, niin on aika järkyttävää, miten ylimielinen ihmismielemme oikein on.

Tämä on verrattavissa vaikka siihen, jos yritän selittää pienelle lapselle, että hän ei voi syödä pelkästään karamelleja, vaan oikeaa ruokaakin on syötävä. Lapsen mielestä olen varmaankin hölmö ja jos hänellä olisi valinnanvapaus, niin hän söisi paljon enemmän karamelleja kun mitä olisi lupa syödä. Mutta minun tietoni ravinteista ovat huomattavasti laajemmat kuin pienen lapsen, joka ei vielä niitä asioita oikein osaa ymmärtää.

Ero meidän ja Jumalan ymmärryksen välillä on paljon suurempi, kuin meidän aikuisten ja lasten välillä. Kuitenkin toimimme ja ajattelemme usein kuin pienet lapset. Ajattelemme, että Jumalan ohjeista ei tarvitse pitää tismalleen kiinni. Ajattelemme, että tiedämme ihan hyvin itse, miten asioiden laita on ja mikä on meidän parhaaksemme. Aivan kuten lapset tietävät tai pikemminkin luulevat tietävänsä paremmin kuin vanhempansa. Kun omaa tahtoa ei saada lävitse, on seurauksena itkua ja kiukuttelua. Me useasti käyttäydymme taivaallisen Isämme kanssa samanlaisesti.

Vaikka Jumala onkin meidän isämme, älkäämme ikinä unohtako, että Jumala ei ole samanlainen isä, joka meillä on täällä maan päällä. Taivaallinen isämme on ihan eri sarjassa.

Hän on täydellinen, vailla mitään vajavuutta tai heikkoutta. Meidän on vaikea edes oikein käsittää tätä. Hän näkee ja tietää kaiken (Hepr. 4:13, Ps. 139), ja Hän ylläpitää koko maailmankaikkeutta sanansa voimalla (Hepr. 1:3). Kyllä! Tämä on meidän taivaallinen Isämme, meidän Jumalamme!

Lopetamme Psalmin 115:3 sanoihin:

Meidän Jumalamme on taivaissa; mitä ikinä hän tahtoo, sen hän tekee.

Rukoillaan: Isä meidän, pyydämme, että laitat sydämiimme suuremman rakkauden sinua kohtaan, sekä muita veljiä ja siskojamme kohden niin, että muistaisimme rukouselämässämme myös heitä emmekä pelkästään itseämme. Pyydämme myöskin, että muistaisimme miten valtava ero on meidän ja sinun

välillä. Miten paljon viisaampi sinä olet kuin me ja että tämä näkyisi erityisesti meidän luottamuksessamme sinuun, sinun sanaasi, ja sinun lupauksiisi. Jeesuksen nimessä, amen.

www.maallikkosaarnaaja.com